

KRÁSKA A ZVÍŘE

V jedné daleké zemi žil obchodník. Žena mu umřela. Zůstal_ mu jen tři dcery. Obchodník své dcery moc miloval. Nejstarší dcera se jmenovala Milena. Druhá dcera byla Liliana. A nejmladší dcera byla hodná a krásná. Proto jí říkali Kráska.

Obchodník b_dlel s dceram_ v krásném domě. Jednoho dne se na moři potop_la loď, která vezla obchodníkovo zboží. A tak byl obchodník chudý. Musel se odstěhovat z krásného domu pryč. Odstěhoval se i s dcerami do malé oškl_vé chaloupky. Liliana a Milena se zlobil_ :

„M_ nebudeme bydlet v takové ošklivé chaloupce!“

Ale Kráska povídá:

„Nevadí, že chaloupka není pěkná. Jsem ráda, že jsme zůstal_ všichni spolu.“

Jednoho dne musel jet obchodník do města. Liliana povídá:

„Otče, přivez m_ z města krásné šaty.“

Milena povídá:

„A mně přivez z města krásný klobouk.“

„A co mám přivé _ t tobě, Krásko?“ zeptal se obchodník.

„Přivez mi, prosím, růži, tatínku,“ odpověděla Kráska.

Obchodník koupil ve městě šaty a klobouk. Ale na růži pro Krásku zapom _ l. Potom se vracel domů. Byl už večer a byla tma. Začalo pršet. A obchodník zabloudil. Byl celý mokrý a byla mu zima. Najednou zahlédl ve tmě sv_tlo. Jel za ním, až přijel k velikému hradu. Hradní brána byla otevřená. Obchodník vešel do hradu. Přišel do velké jídelny.

„Je tady někdo?“ volal obchodník. Ale nikdo mu neodpov_děl. Jen v krbu hořel oheň. Obchodník šel dál. V jednom pokoji uviděl velikou postel. V_svlékl si mokré šaty a lehl si do postele. Brz_ usnul.

Ráno se obchodník probudil. U postele ležel_ nové šaty. Obchodník se oblékl a šel do jídelny. V jídelně byla připravena snídaně. A tak se obchodník pustil do jídla. Po snídani se rozhodl, že pojedede domů. Chtěl někomu poděkovat za šaty a za snídani. Ale nikoho nenašel. Vydal se tedy domů. Když procházel zahradou, uviděl krásné růže.

„Moje Kráska chtěla růži,“ vzpom _ l si obchodník a jednu růži utrhl. Najednou se ozval strašliv_ řev:

„Proč trháš moje růže!?“

Obchodník se polekal. Uviděl obrovské zvíře v černém plášti. Zvíře bylo celé chlupaté. Mělo velké tlap_ a ostré zub_ .

„Moje růže nesm_ nikdo trhat!“ řvalo zvíře. „Musíš mi tu růži zaplatit, obchodníku!“

„Ale já nemám žádné peníze,“ řekl obchodník.

„Chci tedy jednu tvoji dceru!“ řvalo zvíře.

Obchodník se bál, že ho zvíře zab_ je. Slíb_l zvířeti jednu svoji dceru.

Obchodník přijel domů celý smutný.

„Proč jsi tak smutný, tatínku?“ ptal_ se ho dcery.

Obchodník jim pov_děl o velikém hradu, o zvířeti a o ukradené růži.

„Teď musí jedna z vás ke zvířeti,“ řekl obchodník.

„Já ke zvířeti nepůjdu,“ řekla Milena.

„Já také nechci ke zvířeti. Bojím se ho,“ plakala Liliana.

„Nebud' smutný, tatínku,“ pohládila Kráska tatínka po tváři. „Já ke zvířeti půjdu.“

Kráska se rozloučila s otcem a se sestram_ . V_dala se na cestu ke zvířeti.

Šla tři dny a tři noci. Čtvrtý den přišla k hradu. Hradní brána byla otevřená. Kráska vešla do hradu. Přišla do veliké jídelny. V jídelně stál veliký stůl. Kráska si sedla ke stolu, aby si odpočinula. Najednou se na stole objevila mísa s ovocem.

„Co to je?“ ptala se Kráska. Ale nikdo jí neodpověděl. Kráska měla veliký hlad. Pustila se do jídla a všechno ovoce snědla.

A tak žila Kráska na hradě. Jedla dobrá jídla. P_la dobrá vína. Procházela se po

krásné zahradě. Každé ráno našla na stole v jídelně červenou růži. Kráska také slychala kroky zvířete. Ale nikdy zvíře nev_děla. Stýskalo se jí po tatínkovi.

Jednou ráno přišla Kráska do jídelny a uviděla tam zvíře. Kráska se polekala a chtěla utéct pryč. Ale zvíře povídá:

„Neboj se mě, Krásko. Neublížím ti.“

Od toho dne Kráska snídala se zvířetem. A zvíře nosilo Krásce každý den červenou růži. Kráska brzy poznala, že zvíře je hodné. A tak se jí na hradě začalo líb__t.

Jednoho dne seděla Kráska na zahradě. Zvíře přišlo ke Krásce a zeptalo se:

„Máš mě ráda, Krásko?“

„Jsi můj přítel. Mám tě ráda,“ odpověděla Kráska.

„Jsi hodná, Krásko,“ řeklo zvíře. „Můžeš si něco přát.“

Kráska se zaradovala:

„Chci navštívit tatínka!“

Zvíře bylo smutné, že chce Kráska odjet domů. Řeklo:

„Dobrá. Můžeš jet navštívit tatínka, Krásko. Ale musíš se brz__vrátit. Dám ti mal__zvoneček. Až ten zvoneček zazvoní, musíš se vrátit zpátky na hrad.“

Kráska si vzala zvoneček a rozloučila se se zvířetem. Potom osedlala bílého koně a odjela k tatínkov_.

Bíl__kůň donesl Krásku až domů. Tatínek se radoval. I sestry se radoval_. Všichni byl__rádi, že je Kráska zase doma. Třetí den zazvonil zvoneček, který Kráska dostala od zvířete.

„Musím zpátky na hrad,“ řekla Kráska tatínkov_. Ale tatínek prosil:

„Zůstaň doma, Krásko. Nejezdi na hrad ke zvířeti.“

A tak Kráska zůstala doma. Ale za tři dny začal zvoneček znovu zvonit. A zvonil a zvonil. A zvonit už nepřestal.

„Mému zvířeti se něco zlého stalo,“ polekala se Kráska. „musím jet na hrad, tatínku.“

Kráska se rozloučila s tatínkem a se sestram_. Vsedla na koně a pospíchala ke zvířeti.

Kráska přijela na hrad. Běhala z pokoje do pokoje a volala zvíře. Ale zvíře neodpovídalo. A tak Kráska šla hledat zvíře na zahradu. A tam ho našla. Zvíře leželo na zem__a nehýbalo se. „Moje zvíře umírá!“ polekala se Kráska. Klekla si k němu a prosila:

„Neumírej, milé zvíře! Mám tě ráda!“ Kráska plakala a hladila zvíře po hlavě. Potom se sklonila a zvíře políbila.

A najednou se začalo měnit. Na zemi už neleželo ošklivé chlupaté zvíře. Ležel tam krásný mladý muž. Byl to princ. Otevřel oči a usmál se na Krásku.

Brzy se na hradě konala svatba. Mladý princ si bral Krásku za ženu. Kráska měla bílé šaty a v ruce držela červené růže. A princ byl rád, že má tak krásnou nevěstu.

Žil__spolu šťastně a měl__mnoho dětí.

Doplň chyějící hlásky.

Vyjmenuj hlavní postavy příběhu:

.....

Napiš stručný obsah pohádky:

.....

.....

.....

.....

.....

Jaké pohádkové motivy (co dělá pohádku pohádkou) se v příběhu objevují:

.....

.....

Přepiš do nepřímé řeči:

Ale zvíře povídá: „Neboj se mě, Krásko. Neublížím ti.“

.....

.....

Proč se zvíře na obchodníka zlobilo?

.....

Proč musela jet Kráska na hrad poprvé?

.....

Proč tam jela podruhé?

.....

Jak Kráska prince vysvobodila?

.....

Doplň i/y a do závorky vzor v příslušném tvaru (např.: matčini/otcovi, pánovi):

Jednou se ke spícímu Heraklov_ () připlazili dva hadi.

Heraklov_ () se podařilo je zabít.

Založení Karlov_ () univerzity roku bylo významným státnickým činem.

Metodějov_ () žáci odešli šířit křesťanství.

Heraklov_ () hrdinské činy se staly námětem řeckých bájí.

Krokov_ () dcery se svými schopnosti vyrovnaly mužům.

Zvláště Metodějov_ () kulturní zásluhy jsou veliké.

Přemyslov_ () volí zmizeli ve skále.

Přemyslov_ () se podařilo upevnit české knížectví.

Svatoplukov_ () synové neudrželi Velkomoravskou říši pohromadě.

Císař Michael poručil Cyrilu a Metodějov_ () odejít na Moravu.

Doplň i/í/y/ý a do závorky vzor v příslušném tvaru (např.: mladí, jarními):

Pavlov_ () přátelé se rozhodli oslavit kamarádov_ () narozeniny společně.

Ciz_ () nebo nespolehliv_ () lidé v tomto zaměstnání dlouho nevydrží.

Čap_ () hnízdo koncem léta osiřelo.

Diamanty se tvarují laserov_m_ () obráběním.

Lázně mají šest léčiv_ ch () pramenů.

Orl_ () zrak a ps_ () čich mnohokrát předčí lidské smysly.

Mal_ () lvi jsou hrav_ () .

Maska s krokodýl_m_ () zuby.

S ryb_m_ () šupinami.

Hmyz_ () pohroma.

Hnízdo s želv_m_ () vejci.

Dva vychrtl_ () koně.

Polévka s hověz_m_ () masem.